

BLOGEM K DUŠEVNÍMU ZDRAVÍ 23. 04. 2021

Pořád smrdí jako tchoř...

Chov psa přináší velmi mnoho pěkných chvil, vo tom žádná. Je to tedy dřina, naučit ho něco smysluplného, ale de to. Koupili jsme stopovací vodítko a učíme se poslušnosti. Jenže někdy se to vymkne z rukou, tak jako třeba dneska. Hafin cejtí, že má svobodu (vlastně je to fraška), ale to mu neva a beztak se vyvální v prvním hnusu (asi lejnu), co uvidí.

Do teď nevím, v čem se to ten náš psík vyválel, ale smrdělo to jako tchoř. Tak jsme se teda pustili do velkého koupáníčka, jenže von smrdí dál. Ten odér je nějaký urputnej, ble. Nechápu, jak to může těm zvířatům tak vonět. Prostě hafini no. Snoubenec mě varoval, že se může klidně vyválet v koňském lejně, ale tohle bylo vo dost odpornější... snad nám z toho nechcípnu kytky...

Uděláme si ještě jedno koupáníčko

Tak jsem rozhodla, že si ještě dneska uděláme večer jedno koupáníčko, protože to první (i když bylo důkladný), nějak nezabralo. **Ještě tomu dávám šanci u venčení...třeba hafin vyvane, když se prolítne...** a nebude už smrdět jako tchoř... Se nemůžete divit, že jsem z toho tak vyplesklá, je to moje první nevoňavá zkušenost se psem. Hovna sbírat mi nevadí, ale když něco podobného cejtíš celý

vodpoledne i doma, jako není to vášní.

Hafina nechci nějak stresovat tím koupáním, ale blinkat se mi taky nechce, takže se budeme učit lepšímu vztahu k vodě...ostatně náš psík se nijak nebojí, ale je mu to prostě nepříjemný...bodejť. Jsem ho zbavila toho pro něj úžasnýho aroma, **kteřý je pro něj něco jako pro nás ženy Šanel nambr fajf... :-)**

A propo, taky máte nějaký podobný zkušenosti? :-))